

– Mamman er norsk, pápin danskur, og hann endaði í Sumba.

– Hann endaði aftan fyri trummusett, tí allir hinir vildu spæla guitar

– Hann var biðin at koma upp í aljóða víðurkent danskt dreingjakór

– Í staðin fór hann at spæla bass við Blacbirds

– Hitt mannin í stólinum hesa vikuna – Ronnie Nielsen

NICLAS JOHANSEN

– Eg minnst tað so væl. Vit komu við Biki. Tað var miðari nátt og tað var myrkt. Vit blivu koyrd til Sumbur við einum taxa í nyrkrunum. At vakna morgun eftir og hyggja út gjøgnum vindugað – tað var eitt sjókk.

– So stóru var kultur-skellurin hjá hesum milliönbyardroyni, at hann ein maistur dáttu: 9. oktober 1973.

– Eg minnst amars óngandi til fíggjardagar og annað, men henda dagin minnst eg.

Ronnie drekkur kaffi. Hann hevur verið uppi síðni klukkan sjey, tí pápur hava já ávisar skyldur. Sjálvur var Ronnie Nielsen bert tvey ára gamal, tá pápi hansara doyði. Hann var dan. Mamman er norsk. Og Ronnie? Ja, hann er foroyngur og kundi ikki hugsa sær at biðja abstrakti ein her, tá tú spyr.

– Mamma bleiv jú forlovað uppáttur. Tað er tann typoska segun um post-bóð, sum bankar upp. Og so var hann sumbingur oman á. So leivn gekk úr Keyptmannahavn til Sumba, tá eg var ellivu ára gamal.

Nor tá keddur, tá tú skuldi flyta úr stórbý til líta býgd í Føroyum?

– Nei. Tað var sjálvsagt sum at koma á "bólandi", men í tí aldrinum legar tú teg skjótt til umsturnar. Og vit høvdu tað ótrúliga gott í Sumba. Eg vil siga, at tíverri var eg onkari í Sumba.

Til Havn

17 ára gamalur fór Ronnie til Havnar. Stóri eksistensielli spurningurin hjá einum hvorum menniskja – "hvát skal eg gera" – var longu tá avgreiddur í huganum hjá Ronnie. Hann vildi vera tónleikari.

12 ára gamalur fór hann

við mammuni til Noregs á vitjan. Bróðir hennara eitur Jan Ero, og hann spældi tá við norska bólknum Tobben og Ero, ið givu fleiri plátur út í 70 unum.

– Eg minnst, at mammu-beigi mín lærði meg at spæla guitar tá tolvna. Og eg var fullkomiliga seldur og segh við meg sjávan "hutta skal eg duga". Eg vildi vera tónleikari. Fyrsti sangur, eg dugdi at spæla, minnst eg, var Heart Of Gold hjá Neil Young.

– Heimaturkomun úr Noregi hitti eg Georg Eystan á bólini, og vit byrjaðu so at spæla saman í Sumba. Trupuleikin var bara tann, at allir vildu spæla guitar. Guitarspelararnir stunda jú altíð fremst og fólk leggja jú fyrst merkis til teir. So eg endaði aftan fyri trummurnar.

Hetta vóru jú ikki jóhi-class trummur. Tvey Ómó-blikk, ein Qualitystreet sum rymtrumma og so akslatur sum trummusikkarar var tað sum skuldi fasa sumbingarnar at groova í enskan stíl.

– Seinni fingu vit so trummusett og eg minnst vit kallabú okkum White Lions, tí ein vól dándur bólkur í Suburoy í 60 unum hevði sama navn. Og so trúðu vit sjálvsagt, at nógv fólk kom at lurtu, tá tú høvdu vit sama navn. Men ik.

Ronnie flemmur. Hann minnst eisini, hvussu tað var alt í lagi, at spæla tónleik í Sumba. Innli trummur koma upp í leikin. Tá var nokk við forðalsinum. Tónleikurin blei skjót at vera larmur, fjant og fjas.

Men her var Ronnie hvíki at stinga ella hægja í. So leivn gekk sum sagt til Havnar.

– Tað var jú har at tónleikararnir hildu til. Í fyrstu syftu fór eg til Havnar bert fyri at hoyra øll hin spæla.

Milliónbyardrongurin endaði sum sumbingur í Havn

Ronnie fekk tó kortini skjótt sín kjans.

– Eg gekk á háskúla saman við Jóhan Petur Andreassen, og hann spældi í Blackbirds. Eg minnst, hann segh við meg, at teir manglaðu ein bassleikari. Eg hevði óngandi spelt bass, men avgjórdi at selja eitt sanganlegg og so keypa ein Rickenbacker bass istaðin – líka sum tann, ið

Roger Glover í Deep Purple hevði. Og so sátu eg og Jóhan Petur um nærtum og vandu repertoiri hjá Blackbirds. Síðni haldi eg, at Jóhan Petur høvdu stíð og vant í loyndum um neiturnar.

Tú spelt trummur, guitar og eisini bass. Men tey flestu munu tó kortini kenna teg sum sangara. Ner byrjaði tú at syngja?

– Ja, tað var rættliga

seint. Ikki fyrr enn seint í 80 unum, tá eg sang trí log á úgvu hjá Blackbirds, har lagab "Flag" gjørdist sera væl umtiki. Áðrenn tað hevði eg bara sungið 2. og 3. stemmu í bólknum. Og eg vil ræða øllum, ið vilja lera seg at syngja, at eisini byrkji við tí. Tað er góður lærdómur.

At Ronnie altíð hevur havt sangavúr kemur tó

undan kavi, tá hann minnst aftur á barnaárini, og at hann sang við barnakóri.

– Eg var enn tá bólin um at fara til upptøkur ynd í danska dreingjakórnum. Men eg fór bara ongantíð. Tú veist, hvussu mammur eru. Tær hjákla um og eru bognar. Hesi dreingjakór ferðast jú nógv, eitt nú eisini í Sjøvettsmældinum og øðrum lögnum londum. Og har ótu tey jó bóm!

Sigur Ronnie vildi ikki sort av ironi í røddini.

Gjörðist tað ikki dreingjakór, so slapp tónleikurin út avtr vegr. Sjálvur hevur Ronnie ikki tal á, hvussu nógvum foyryskum úgvum, hann hevur lottikið á. Hann gítur, tað er eitt stóð rællium fínti og hundrad.

Hvarjar upptøkur er tú glaðast fyri sjálvur?

– Eg eri serliga glaður fyri "Svarti Fossur". Hetta var tann fyrsta plátan, eg var við á, og hetta var í 79. Og tað var nakað heilt serligt. Georg var eisini við, og vit høvdu tá skift navn frá White Lions til Paragraff. Eg minnst, at George vildi hava ljóðin á Svarta Fossin mivað inn í tónleikin í endanum á sanginum. Vit høvdu verið og lurtu eftir

fossinum, og George segh við Milson (Zachariasen), at hann vildi hava hann at taka ljóðin upp eitt ávíst stað, tú har var dundst størst.

– Tá so George kom dagin eftir fyri at lurtu eftir, ið Milson hevði gjørt, segh George við Milson: "Hatta er slettis ikki Svarti Fossur. Tú hevur bara verið inni á vóinum og skolað niður". Ronnie flemmur í kiki.

– Hetta var mín fyrsta ferð nakantíð, at eg var í studio, og tí hevur hetta eitt serligt pláss í mínum hjarta. Hetta var ein sera góð lærð eisini.

Kortini slapp ikki alt tað. Ronnie spældi, við á upptøkurnar.

– Eg spældi eisini bass á eini andalgari upptøku. Men eg haldi bussun bleiv koyrdur burtur aftur. Eg royndi jú at spæla ordiliga progressivt, líka sum Roger Glover. Og eg haldi ikki ættiliga, hetta var tað bass-spældi, tey longust eftir at hoyra. So mín bussur bleiv kasseraður.

Men síðni gekk tað skjótt frama. Bóð vóru eftir Ronnie úr øllum ættum. Og soleiðis er tað enn. Hann hevur spelt trummur á Frændum, og guitar við Blackbirds, sungið við Jóannes Jakobsen – ja, listin er longri enn hjá teim um flestu.

Hvønn tónleik dmar tar so best sjálvur?

– Tað er rock og blues. Og so eisini nakað av west coast tónleiki. Sjálvur dmar mer eisini væl afrikansku sangarinnuna Miriam Makeba. Hon er góð.

Hvat heldur tú um tónleikarvív í Føroyum?

– Eg havi altíð hildið, at kapasitetin er ótrúliga stórur. Og við musikk-skúlanum hevur mennin verið upp aftur stóri. Eg haldi framvegis, at skal ú gerast góður tónleikari, so skal tú kenna titt ljóðforn muni frá. Eg haldi eisini, at mynduleikarnar kundu eitt fleiri pengar av til ytmiskan tónleik. Eg haldi, teir geva tí klassiska og nógv í mun til tær framfórsur, ið eru.

Sjálvur er Ronnie mest keddur av, at hann ongantíð fór á tónleikaskúla.

– Eg var amars sløppin inn á Berkley universiteti í USA (Hesin skúlin hevur klakt nakrar av heimsins bestu tónleikarum, blóm.). Hetta var einferð í 80 unum, at eg sókti. Men eg minnst, at eg fekk bert 5.000 krónur í stuðuli. Og tað røkkur ikki langt, tá skúlin kostar 120.000 um árið.

Men Ronnie, aftan á 20 ár í foyryskari tónleikarvív – hvussu upplatast tú teg sjálvur?

– Eg upplati meg sjávan ogiliga lægt. Eg eri komin til ta miburðu, at skal tú vera tónleikari, so skal tú bara hava ein guitar og ein ryggsekk, og so bara spæla. Tástan verður tí ordiliga góður. Men tá er tú eisini vanliga sera fátækur, og verður skjótt brendur út. Skal tú hava familju og alt

hatta har aftrat, so mást tú vera tryggjaður fíggarliga áðrenn, og tað er ofta tørfert.

Seinastu árin hevur Ronnie so arbeitt hjá Simma í Havnini. Handlin ligger mitt í býnum. Og tað er onki at ivast í, hvat selur mest.

– Gitarar. Fólk keypa gitarar, tað er tað, ið selur nógv mest.

Tey koma eisini úr Suburoy. Ja, eisini ungir sumbingar stokka inn á góvivið. Og hvør veit. Kanska ein

nýggjur sumbingur kryddar tunga foyryskja kvæðstev við fjóðrum frá einum flyandi guitar.

Sjálvur vónar Ronnie, at hann í ár kann gera sína egnu útgávu.

– Tað er talan um rock og so eisini fleiri balladur. Men tað visir seg altíð, at tá eg farið í gongd, so eru bóð eftir mer at gera okkurt fyri onkran annan. Men eg hevði veruliga ynskt at sløppað at gjørt mína egnu fløgu. Hesi í ár. Ella kanska næsta ár.

Ronnie um:

Kolbein Simonsen:

"Hann er nummar eitt. Rætt og slett tann besti. Ótrúliga dugnaligur Vit hava havt nógvir góðar lotur saman og hann hevur lært meg ótrúliga nógv um teknikk. Hann hevur verið tann stóri lærarin hjá mær."

Anfinn Kallsberg:

"Eg kenni hann ikki. Eg veit bara, hann er lögmaður. Eg eri púra ópolitiskur, og eg kann onki siga um hann."

Rúna á Heygum:

"Hon er mitt liv. Tað er tørfert, tá tú hevur børn, at eisini at fáa pláss til tónleikin. Og har komi eg framum. Hon stuðlar mær. Sjálv hevur hon eina fantastiska rødd, og tað er synd hon ikki verður hoyrd meira. Hon er kvinman í mínum lívi."

Deep Purple:

"Teir eru lærumeistararnir hjá mær."

Carlsberg ol: "Mær hevur óngandi dánt Carlsberg. Mær hevur altíð dánt best Tuborg."

